

Poëzie

Een afwisselende poëziewandeling
door het centrum van Almelo

Wandelroute • 5 km

De muren van Almelo

kom je hier vaak of ben je hier nooit geweest

hoe dan ook is het goed als je weet

dat de muren er hier niet zijn

om je buiten te houden

onze muren zijn open armen

die zomaar verschijnen

om jou meer dan stenen te geven

om naar te kijken

hier heb je altijd

– ook als je snel door moet

juist als je lang moet wachten

zelfs als de deuren sluiten -

wat te doen

lees Almelo van de muren

als een open boek

Michelle Brouwer – Stadsdichter Almelo

Beste wandelaar,

Welkom in het kloppende hart van Almelo, waar poëzie op iedere straathoek fluistert en de muren spreken in verzen. Sinds 2024 mag Almelo zich met trots een stad van poëzie noemen, compleet met een eigen stadsdichter. Met het gedicht De muren van Almelo weet onze stadsdichter de ziel van Almelo en deze route haarfijn vast te leggen – verwelkomend, tot nadenken stemmend maar ook met beide benen op de grond. Dat is Almelo, en dat voel je bij iedere stap van deze bijzondere poëziewandelroute.

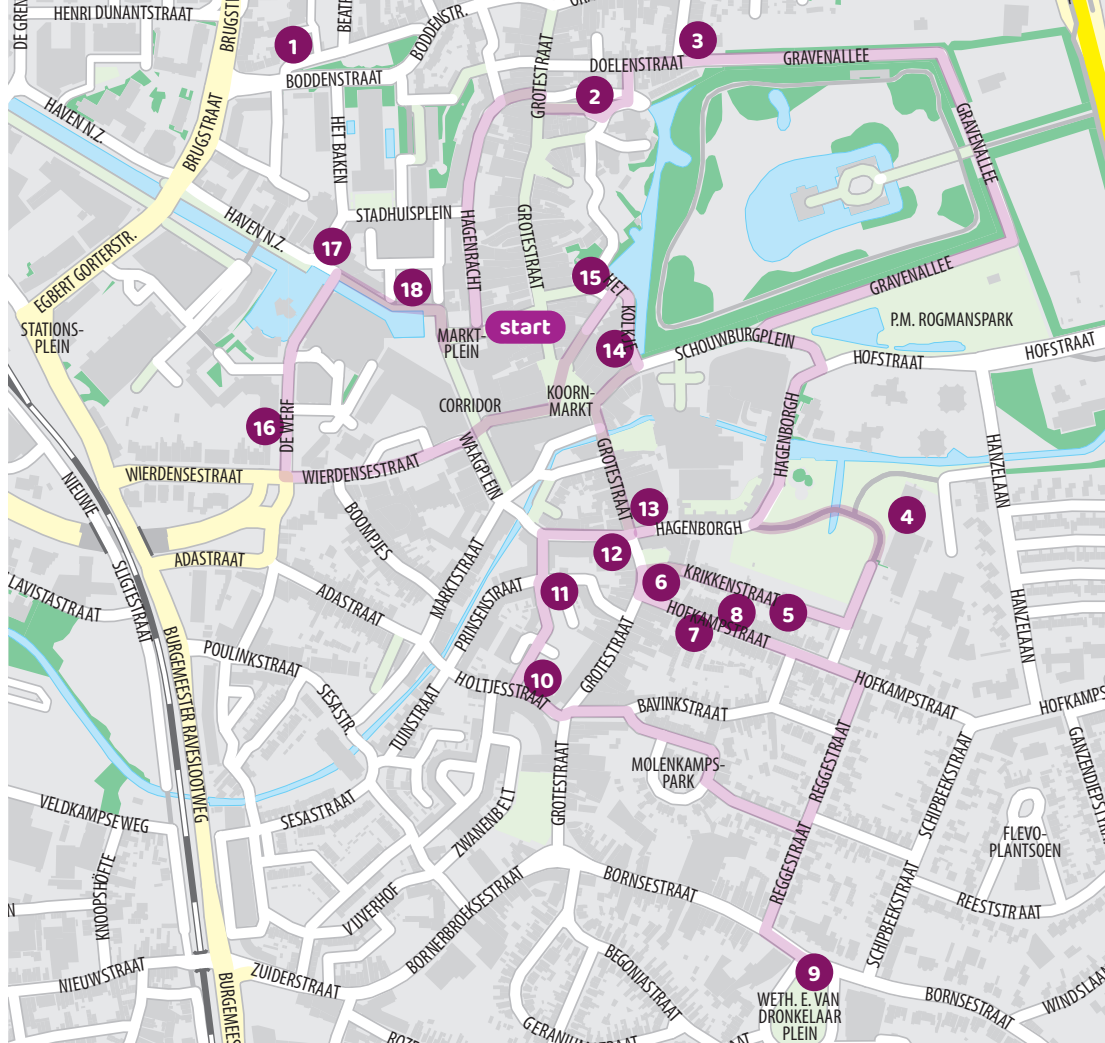
Achtien muurgedichten sieren de binnenstad, geschreven door zowel nationale grootheden als onze eigen Twentse woordkunstenaars. Van twee dichtregels die je doen glimlachen tot een strofe die je even stil laat staan en nadenken. Laat je verrassen door de verborgen parels die onze stad te bieden heeft. Misschien ontdek je onderweg wel een nieuwe favoriet, of raak je gewoon lekker geïnspireerd. Eén ding is zeker: deze route bewijst dat Almelo meer is dan bakstenen en water. Hier heb je altijd wat te doen, zoals de Stadsdichter schrijft. Ga je mee?

Met Almelose groet,
Het team van Almelo Promotie

Blijf op de hoogte op uitinalmelo.nl

Kaart Poëzieroute

- 1 Stenen gedicht
- 2 Klein museum
- 3 Gravenallee
- 4 Bloei maar
- 5 Leeftocht
- 6 De stad is nog stil
- 7 Canadezen, 1945
- 8 Hoe je het ook bekijkt
- 9 Herdenking 4 mei
- 10 Huizen in de binnenstad
- 11 Brief aan Woningstichting St. Joseph
- 12 Op de fietse
- 13 De muren van Almelo
- 14 Almelo's Volkslied
- 15 Schilder
- 16 Drijvende letters van vermicelli
- 17 Onvervreemdbaar
- 18 In Almelo

Beschrijving Poëzieroute

Stenen Gedicht

Start de route op het Marktplein met je rug naar het water. Sla LA de Hagengracht in. Houd waar de weg naar rechts buigt links aan, Willemsgang. Loop naar de kruising met de Schalderoi (zie 25 meter voor je, op de hoek: Stenen gedicht) en sla RA het Schalderoi in.

Klein Museum en Gravenallee

Sla na 25 meter RA, Grotestraat, en ga de tweede weg LA, Kerkengang (links: Klein Museum). Loop door naar het Kerkplein, houd links aan en buig LA mee naar de Götte en meteen RA naar de Doelengang en sla vervolgens RA op de Doelenstraat (op de hoek met de Molenstraat: Gravenallee).

Bloei maar en Leeftocht

De Doelenstraat wordt Gravenallee, loop deze helemaal uit. De weg buigt rechts om het park met het eeuwenoude kasteel Huize Almelo heen (bewoond door de grafelijke familie Van Rechteren Limpurg). Ga aan het einde van het pad (bij het beeld van de Paddenstoelenzoekster) LA, Schouwburgplein en verderop RA op de Hagenborgh. Ga na ca. 200 meter LA het Hagenpark in en volg dit pad. Buigt naar rechts en wordt Canisiushof. Hier vind je op het pleintje bij het verzorgingshuis het gedicht Bloei maar. Loop terug naar het pad en het parkje uit. Sla RA op de Krikkenstraat, op de hoek bij het elektrahuisje staat het gedicht Leeftocht.

De stad is nog stil, Canadezen 1945 en Hoe je het ook bekijkt

Volg de Krikkenstraat helemaal RD tot de Grotestraat. Sla LA en meteen weer LA, Hofkampstraat (op de hoek: De stad is nog stil, even verderop aan je rechterhand: Canadezen 1945. En nog een stukje verder aan je linkerhand, bij huisnummer 30: Hoe je het ook bekijkt).

Herdenking 4 mei

Loop de Hofkampstraat uit tot aan de Reggestraat, ga hier RA. Loop deze helemaal uit tot aan de Bornsestraat. Ga hier LA en loop naar het Wethouder E. van Dronkelaarplein (Herdenking 4 mei).

Huizen in de binnenstad

Loop terug, sla RA Reggestraat en neem de eerste straat LA Dinkelstraat. Loop deze uit tot aan het Molenkampspark, loop hier rechts omheen en ga op de Bavinkstraat LA. Sla aan het einde RA, Holtjesstraat en ga RA bij Bartelshoek (op de hoek: Huizen in de binnenstad).

Brief aan Woningstichting St Joseph

Volg deze helemaal (aan het einde aan je rechterhand: Brief aan Woningstichting St Joseph). Ga een het einde RD, Korte Prinsstraat.

Op de fietse en de muren van Almelo

Waar de weg naar links buigt ga je RA, Schuttenstraat (aan het einde aan de rechterkant: Op de fietse). En vervolgens LA de Grotestraat op. Aan de zijkant van het pand van Almelo Promote aan de Grotestraat 118, vind je op het raam het gedicht De muren van Almelo.

Almelo's Volkslied

Loop verder door de Grotestraat richting het centrum. Ga over de Almelse Aa en sla RA naar de Koornmarkt tot aan boekwinkel Broekhuis. Sla LA naar Het Kolkje (op de etalageruit aan je linkerhand: Almelo's Volkslied).

Schilder

Loop verder door in Het Kolkje (doorlopen voorbij de Molenstreng links: Schilder). Sla LA de Molenstreng in, steek de Koornmarkt over en ga RA de Galerij in.

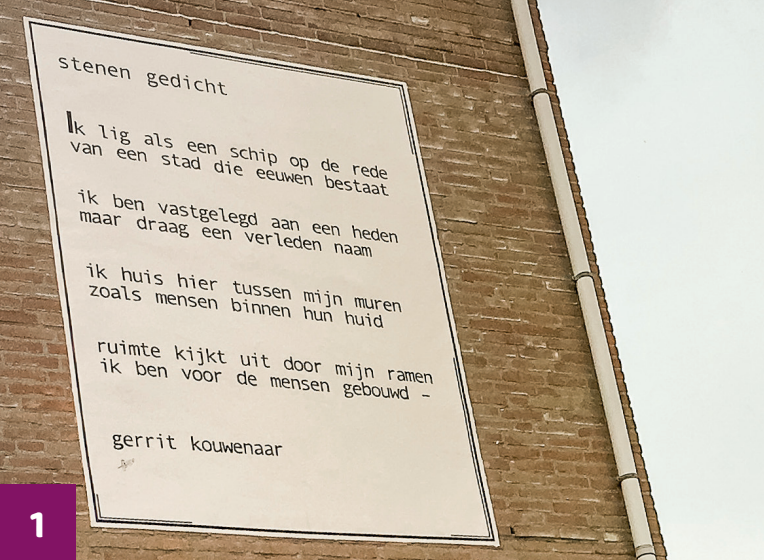
Drijvende letters van vermicelli

Ga aan het eind van de Galerij RD (links van Bakker Bart) naar de Wierdensestraat. Blijft op de Wierdensestraat, voorbij het busstation. Sla RA naar De Werf (op de volgende hoek aan je linkerhand: Drijvende letters van vermicelli). Loop rechtdoor langs het water met de schoorsteenpijp aan je linkerhand.

Onvervreemdbaar en In Almelo

Ga het water over en sla RA naar de Haven Noordzijde. Als je op het bruggetje staat kun je, als je naar links kijkt, het gedicht Onvervreemdbaar zien op het pand van de bibliotheek. Aan het einde van het bruggetje loop je langs het water over de Rosa Luxemburgstraat richting de IJsvogels. Loop tot de eerste straat aan je linkerhand (op de hoek van de Hagenstraat: In Almelo). Vervolg de Rosa Luxemburgstraat en je komt weer uit op het Marktplein waar de route begon.

Blijf op de hoogte op uitinalmelo.nl

1

stenen gedicht

Gerrit Kouwenaar (1923 – 2014) was een Nederlands dichter, prozaschrijver, vertaler en journalist. Hij maakte deel uit van de Vijftigers, een groep jonge dichters in Nederland en België die vanaf eind jaren '40 van de vorige eeuw van zich liet horen. Hun poëzie kan worden gezien als een reactie op de zakelijker poësie parlante uit de jaren '30. Gerrit Kouwenaar was eveneens verbonden aan het tijdschrift Reflex, kwam in contact met de Experimentele Groep in Holland en later met het kunstenaarsgezelschap Cobra.

Routebeschrijving

Start de route op het Marktplaatsplein met je rug naar het water. Sla LA de Hagengracht in. Houd waar de weg naar rechts buigt links aan, Willemsgang. Loop naar de kruising met de Schalderoi (zie 25 meter voor je, op de hoek: Stenen gedicht) en sla RA het Schalderoi in.

stenen gedicht

Ik lig als een schip op de rede
van een stad die eeuwen bestaat

ik ben vastgelegd aan een heden
maar draag een verleden naam

ik huis hier tussen mijn muren
zoals mensen binnen hun huid

ruimte kijkt uit door mijn ramen
ik ben voor de mensen gebouwd

Klein museum

*Naast me woont een klein museum
in de stad
en toch zo achteraf
gaan bezoekers
door de tuin
luid klinken stemmen
in de lichte lucht
ze bedekken oude tegels-
een vlinder vlucht
voor zoveel liefde.*

*Naast me woont een klein museum
stemmen klinken
in de lichte lucht.*

Hendrikje Koersen

Klein museum

Klein museum is een gedicht van Hendrikje Koersen (1944), pseudoniem van Henry Smit. Het is aangebracht op Het Wevershuisje in de Kerkengang. Hendrikje Koersen is een Almelse dichter. Zij heeft enkele poëziebundels op haar naam staan, waaronder 'De witte boot'. In 1983 is in Almelo aan Hendrikje Koersen de poëzieprijs van het Oosten uitgereikt.

Routebeschrijving

Sla na 25 meter RA, de Grotestraat in, en ga de tweede weg LA, Kerkengang (links: Klein Museum).

Klein museum

Naast me woont een klein museum

in de stad

en toch zo achteraf

gaan bezoekers

door de tuin

luid klinken stemmen

in de lichte lucht

ze bedekken oude tegels-

een vlinder vlucht

voor zoveel liefde.

Naast me woont een klein museum

stemmen klinken

in de lichte lucht.

Gravenallee

Een warme zomer waarin alles rijp
en vol en gonzend van bijen leek.
Boven aan de weg. Je stond er stil, keek
om en zag de lage tuinen binnen handbereik.

Het licht hing stil en zilverachtig geel,
leek zich tegen een membraan te vleien,
hield de bomen en de wilde bijen
achter de heg bijeen tot een geheel.

Hoe lang en nauwgezet je het beziet,
dit ogenblik, de vorm waarin het komt,
zo glanzend, lijfelijk en afgerond,
waarom het blijft begrijp je niet.

Hanneke van Schooten

3

Gravenallee

Het gedicht Gravenallee van Hanneke van Schooten (1946) is in november 2016 aangebracht op de muur van het hoekhuis Molenstraat/Doelenstraat; daar waar de Gravenallee begint. Om deze laatste reden sluit het gedicht mooi aan bij de locatie rond het kasteel Huize Almelo. Het gedicht is oorspronkelijk gepubliceerd in de poëziebundel 'Dit landschap zien' (Uitgeverij De Beuk, Amsterdam 1990).

Routebeschrijving

Loop door naar het Kerkplein, houd links aan en buig LA mee naar de Götte en meteen RA naar de Doelengang en sla vervolgens RA op de Doelenstraat (op de hoek met de Molenstraat: Gravenallee).

Gravenallee

Een warme zomer waarin alles rijp
en vol en gonzend van bijen leek.
Boven aan de weg. Je stond er stil, keek
om en zag de lage tuinen binnen handbereik.

Het licht hing stil en zilverachtig geel,
leek zich tegen een membraan te vleien,
hield de bomen en de wilde bijen
achter de heg bijeen tot een geheel.

Hoe lang en nauwgezet je het beziet,
dit ogenblik, de vorm waarin het komt,
zo glanzend, lijfelijk en afgerond,
waarom het blijft begrijp je niet.

Bedenk op tijd dat je nooit te groot zult worden
voor klein geluk, vier het kind dat in je woont.
Eet biscuitjes als je daar zin in hebt, denk je
niet dik, denk geen pasmaat voor de wereld.

Waan je eerder een boomstam, wat mossig in het
begin, maar dan op een dag die je later zult herinneren
als prachtig, zul je uitbotten en bloeien. Wat je daar
voor moet doen: het mos uit je geheugen wissen.

Er zijn verhalen waarin klein geluk niet opvalt,
herschrijf ze! Markeer alles wat je vrolijk maakt,
zet een streep door oorlog, door woestenis, door
haat en vuilsprekerij. Leef lang en voortvarend.

Zing zo nu en dan een liedje, liedjes helpen vooral tegen
het pikkedonker, als je bang bent en onbeholpen. Waan je
dan weer een boomstam, bloeiend en stevig. Zing:
Soms ben ik klein, soms ben ik groot, maar nooit val ik om.

4

Bloei maar

Lucas Rijneveld is een Nederlandse schrijver en dichter. In het gedicht Bloei maar staat op indringende wijze persoonlijke groei, kwetsbaarheid en jezelf durven zijn centraal. De titel klinkt daarbij als een hoopvolle aanmoediging om ondanks pijn of onzekerheid toch tot bloei te komen.

Routebeschrijving

De Doelenstraat wordt Gravenallee, loop deze helemaal uit. De weg buigt rechts om het park met het eeuwenoude kasteel Huize Almelo heen (bewoond door de grafelijke familie Van Rechteren Limpurg). Ga aan het einde van het pad (bij het beeld van de Paddenstoelenzoekster) LA, Schouwburgplein en verderop RA op de Hagenborgh. Ga na ca. 200 meter LA het Hagenpark in en volg dit pad. Buigt naar rechts en wordt Canisushof. Hier vind je op het pleintje bij het verzorgingshuis het gedicht Bloei maar.

Bloei maar

Bedenk op tijd dat je nooit te groot zult worden

voor klein geluk, vier het kind dat in je woont.

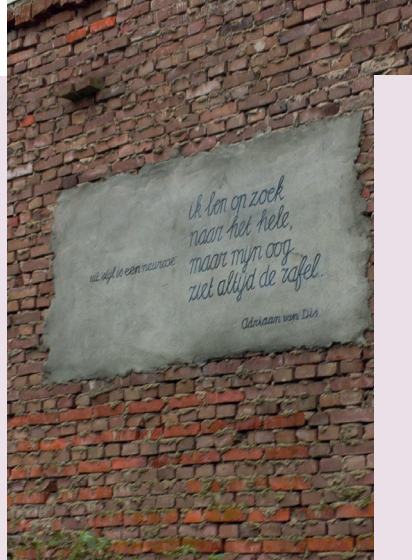
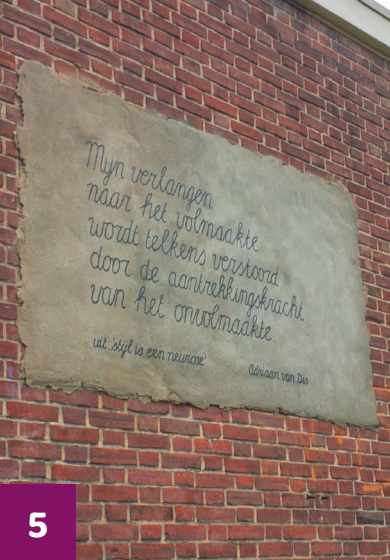
Eet biscuitjes als je daar zin in hebt, denk je

niet dik, denk geen pasmaat voor de wereld.

Waan je eerder een boomstam, wat mossig in het
begin, maar dan op een dag die je je later zult herinneren
als prachtig, zul je uitbotten en bloeien. Wat je daar
voor moet doen: het mos uit je geheugen wissen.

Er zijn verhalen waarin klein geluk niet opvalt,
herschrijf ze! Markeer alles wat je vrolijk maakt,
zet een streep door oorlog, door woestenis, door
haat en vuilsprekerij. Leef lang en voortvarend.

Zing zo nu en dan een liedje, liedjes helpen vooral tegen
het pikkedonker, als je bang bent en onbeholpen. Waan je
dan weer een boomstam, bloeiend en stevig. Zing:
Soms ben ik klein, soms ben ik groot, maar nooit val ik om.

Leeftocht – westelijke zijde

Mijn verlangen
naar het volmaakte
wordt telkens verstoord
door de aantrekkingskracht
van het onvolmaakte.

Leeftocht – oostelijke zijde

ik ben op zoek
naar het hele,
maar mijn oog
ziet altijd de rafel.

Leeftocht

Op de oostelijke en westelijke zijde van het transformatorstation aan de Krikkenstraat vinden we twee dichtregels uit Leeftocht van Adriaan van Dis (1946). Realisatie en onthulling: december 2016. Deze keer viel de keus niet op een gedicht, maar op mooie literaire regels. Ze passen perfect bij dit rafelige en onvolmaakte, maar toch mooie stukje Almelo. Om de imperfectie door te voeren, is gekozen om de regels handmatig aan te brengen in een schoolschrift.

Routebeschrijving

Loop terug naar het pad en het parkje uit. Sla RA op de Krikkenstraat, op de hoek bij het elektrahuisje staat het gedicht Leeftocht.

6

De stad is nog stil

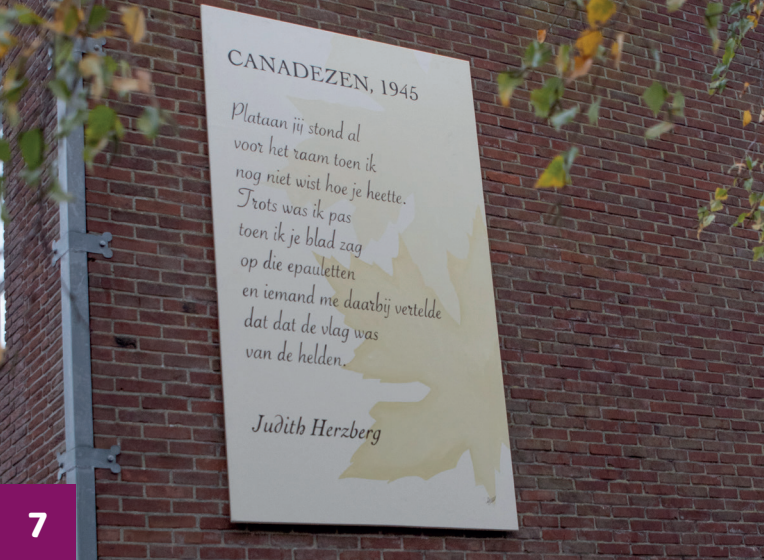
De haiku van Tjitske Jansen (1971) vinden we sinds september 2015 op de hoek van de Grotestraat Zuid en de Hofkampstraat. Dit is in de directe nabijheid van veel horecagelegenheden in een autovrije straat, waar vaak veel fietsen staan. Een gedichtje als knipoog. Het is een geschenk van decoratieschilder Freddy Hoegers aan de stad en aan de Stichting Muurgedichten Almelo voor haar inzet en inspanningen om de stad te verfraaien.

Routebeschrijving

Volg de Krikkenstraat helemaal RD tot de Grotestraat. Sla LA en meteen weer LA, Hofkampstraat (op de hoek: De stad is nog stil).

De stad is nog stil

De stad is nog stil.
Tegen elkaar en een muur
slapen twee fietsen.

CANADEZEN, 1945

Plataan jij stond al
voor het raam toen ik
nog niet wist hoe je heette.
Trots was ik pas
toen ik je blad zag
op die epauletten
en iemand me daarbij vertelde
dat dat de vlag was
van de helden.

Judith Herzberg

7

Canadezen, 1945

Het gedicht 'Canadezen, 1945' van Judith Herzberg refereert aan de bevrijding van Nederland na de tweede wereldoorlog. Het gedicht op deze plek heeft een diepe betekenis. Precies hier stortte op 23 september 1944 tegen middernacht een Engelse Lancaster bommenwerper neer. De piloot was onderweg van Duitsland naar Engeland. De christelijke basisschool en het daarnaast gelegen woonhuis werden volledig verwoest. Zes bewoners en zes van de acht bemanningsleden kwamen om het leven.

Routebeschrijving

Even verderop aan je rechterhand: Canadezen 1945.

Canadezen, 1945

Plataan jij stond al
voor het raam toen ik
nog niet wist hoe je heette.
Trots was ik pas
toen ik je blad zag
op die epauletten
en iemand me daarbij vertelde
Dat dat de vlag was
van de helden.

hoe je het ook bekijkt

linksom   mosthcer

het blijft wat je er zelf in ziet
het is niet anders dan
toen

en

nu
het blijft een ogenblik
van verwondering
je staat er even bij stil
en gaat weer verder
het ongewisse
tegemoet

willem van dooren

8

hoe je het ook bekijkt

Dit gedicht, aan de gevel van zijn woning, is in 2018 onthuld door de Almelse dichter Willem van Dooren, ter gelegenheid van zijn 70e verjaardag. Het gedicht, -lees vooral de eerste woorden aandachtig-, verscheen eind 2023 in zijn bundel 'geschiedschrijving'.

Willem van Dooren is actief betrokken bij de Stichting Muurgedichten Almelo en de jaarlijkse Willem Wilmink Dichtwedstrijd. Samen met zijn dichtmaat Jaap Besteman, schrijft en leest hij voor op poëzie-bijeenkomsten en op scholen, van basisschool tot volwassen onderwijs.

Routebeschrijving

Nog een stukje verder aan je linkerhand, bij huisnummer 30: Hoe je het ook bekijkt.

hoe je het ook bekijkt

hoe je het ook bekijkt

linksom   mosthcer

het blijft wat je er zelf in ziet

het is niet anders dan

toen

en

nu

het blijft een ogenblik

van verwondering

je staat er even bij stil

en gaat weer verder

het ongewisse

tegemoet

9

Herdenking 4 mei

Elk jaar nodigt de Werkgroep Herdenking 4 mei Almelo, scholieren voor voortgezet en beroeps-onderwijs uit, deel te nemen aan de gedichten-rapwedstrijd die het landelijke comité uitschrijft. Aan de hand van het landelijke thema, zetten scholieren hun gedachten aan oorlog en vrede, in dichtvorm op papier. Het winnende gedicht wordt voorgelezen tijdens de Nationale Herdenking op het Wethouder van Dronkelaarsplein en blijft een jaar lang gepubliceerd op de standaard tegenover het oorlogsmonument.

Routebeschrijving

Loop de Hofkampstraat uit tot aan de Reggestraat, ga hier RA. Loop deze helemaal uit tot aan de Bornsestraat. Ga hier LA en loop naar het Wethouder E. van Dronkelaarplein (Herdenking 4 mei).

De oorlog was zwaar
Gelukkig is het nu klaar
Samen sterk, hand in hand
Vrij in ons mooie Nederland

Met muziek en een lach op straat,
Herdenken wat nooit vergaat.
Maar vandaag klinkt hoop zo vrij,
Want vrijheid hoort bij jou en mij.

Met vrienden lachen, blij en vrij
Dat vieren we op 4 en 5 mei.
Dansen, zingen op het plein
Wat is vrijheid toch fijn!

Samen zingen, hand in hand
Vrijheid leeft in Nederland!
Vrijheid kwam niet zonder strijd
Niet zonder offers, niet zonder tijd.

Dit is het gedicht van mei 2026, geschreven door Lise Haarhuis.

Huizen in de binnenstad
Die huizen in de binnenstad,
waarvan je eens een sleutel had.
Elk wonen voel je als voorgoed,
totdat je toch verhuizen moet.
Je naambord bij een andere bel
en na wat weken went het wel.
Je treft je oude huizen aan
en kunt er niet naar binnen gaan.
Ze staan er nog precies als toen
hun huiselijke plicht te doen.
Ondanks de reuma in hun hout
worden ze heel erg langzaam oud
en halen 't jaar 3000 wel
als 't goed blijft gaan met
Stadsherstel.
Die huizen in de binnenstad,
waarvan je eens een sleutel had,
waar nu een ander slaapt en eet,
die nog van geen verhuizen weet.

Willem Wilmink

Huizen in de binnenstad

De keuze voor het gedicht, Huizen in de binnenstad van Willem Wilmink, is niet alleen toepasselijk vanwege de titel en het onderwerp, maar ook vanwege de sterke band die Wilmink had met Almelo. Het is in juni 2013 aangebracht in de Holtjesstraat.

Routebeschrijving

Loop terug, sla RA Reggestraat en neem de eerste straat LA Dinkelstraat. Loop deze uit tot aan het Molenkampspark, loop hier rechts omheen en ga op de Bavinkstraat LA. Sla aan het einde RA, Holtjesstraat en ga RA bij Bartelshoek (op de hoek: Huizen in de binnenstad).

Huizen in de binnenstad

Die huizen in de binnenstad,
waarvan je eens een sleutel had.

Elk wonen voel je als voorgoed,
totdat je toch verhuizen moet.

Je naambord bij een andere bel
en na wat weken went het wel.

Je treft je oude huizen aan
en kunt er niet naar binnen gaan.

Ze staan er nog precies als toen
hun huiselijke plicht te doen.

Ondanks de reuma in hun hout
worden ze heel erg langzaam oud

en halen 't jaar 3000 wel
als 't goed blijft gaan met Stadsherstel.

Die huizen in de binnenstad,
waarvan je eens een sleutel had,

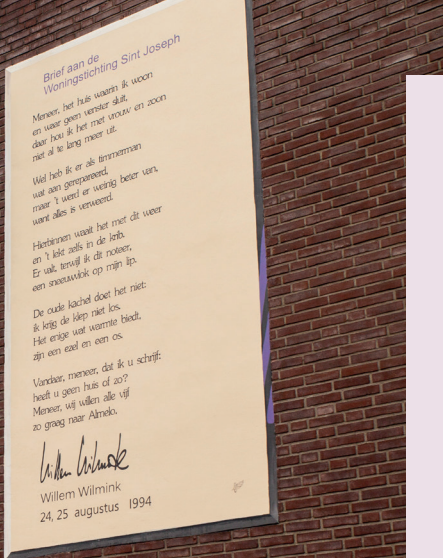
waar nu een ander slaapt en eet,
die nog van geen verhuizen weet.

Brief aan Woningstichting St Joseph

In november 1994 bestond de Almelse Woningstichting Sint Joseph 75 jaar. Ter gelegenheid van dit jubileum schreef Willem Wilmink een humoristische en unieke brief in dichtvorm. Deze brief in dichtvorm is niet opgenomen in de talrijke bloemlezingen van zijn oeuvre. De Woningstichting stelde met plezier deze muur van een wooncomplex beschikbaar voor de 'brief'. Bij de onthulling in 2017, droeg Wobke Wilmink, de weduwe van de dichter, het gedicht voor.

Routebeschrijving

Volg deze helemaal (aan het einde aan je rechterhand: Brief aan Woningstichting St Joseph). Ga een het einde RD, Korte Prinsenstraat.

Brief aan Woningstichting St Joseph

Meneer, het huis waarin ik woon
en waar geen venster sluit,
daar hou ik het met vrouw en zoon
niet al te lang meer uit.

Wel heb ik er als timmerman
wat aan gerepareerd,
maar 't werd er weinig beter van,
want alles is verweerd.

Hierbinnen waait het met dit weer
en 't lekt zelfs in de krib.
Er valt, terwijl ik dit noteer,
een sneeuwvlok op mijn lip.

De oude kachel doet het niet:
ik krijg de klep niet los.
Het enige wat warmte biedt,
zijn een ezel en een os.

Vandaar, meneer, dat ik u schrijf:
heeft u geen huis of zo?
Meneer, wij willen alle vijf
zo graag naar Almelo.

Op de fietse

'Op de fietse', is van Herman Finkers. Sinds 22 april 2022 prijkt het gedicht op de muur van café De Stam, pal naast het pand waar de ouders van Finkers ooit een meubelzaak hadden. Misschien is het daardoor wel een betere plek dan op zijn oorspronkelijke plek bij de Grote Kerk, waar het in 2017 werd onthuld. Finkers schreef het gedicht begin jaren '80 na een cafébezoek. Deze Twentse woordkunstenaar is onlosmakelijk verbonden met Almelo. De gevleugelde uitspraak 'Een stoplicht springt op rood, een ander weer op groen, in Almelo is altijd wat te doen', stamt uit zijn theatershow 'EHBO is mijn lust en mijn leven', uit 1985.

Routebeschrijving

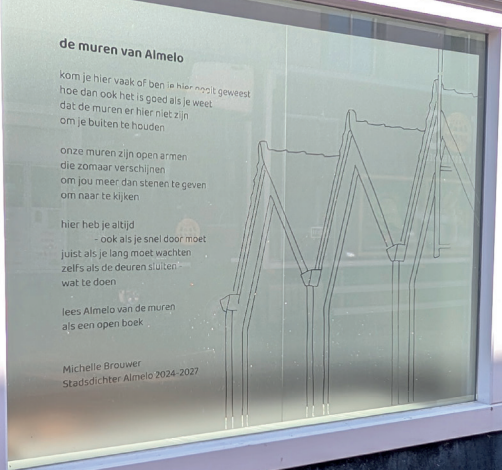
Waar de weg naar links buigt ga je RA, Schuttenstraat (aan het einde aan de rechterkant: Op de fietse).

Op de fietse

Mangs,
a'k op de fietse
fietse,
dan daenk ik wa es.
Mer meestieds toch nich.

Mer á'k deanke,
dan daenk ik:

daenk nich te vól as't kan,
want ie möt nog verdan.

De muren van Almelo

Almelo is één van de drie steden die een heuse poëzieroute kunnen aanbieden aan haar inwoners en bezoekers, een feit om trots op te zijn. De stadsdichter Michelle Brouwer schreef een 'muurgedichtengedicht' op verzoek van Almelo; een ode aan de muren van deze stad en de poëzie die erop staat. Met dank aan de stichting Muurgedichten. Michelle Brouwer is stadsdichter van 2024-2026. Neem eens een kijkje op de website stadsdichteralmelo.nl voor meer werk van haar hand.

Routebeschrijving

En vervolgens LA de Grotestraat op. Aan de zijkant van het pand van Almelo Promote aan de Grotestraat 118, vind je op het raam het gedicht: De muren van Almelo.

De muren van Almelo

kom je hier vaak of ben je hier nooit geweest

hoe dan ook het is goed als je weet

dat de muren er hier niet zijn

om je buiten te houden

onze muren zijn open armen

die zomaar verschijnen

om jou meer dan stenen te geven

om naar te kijken

hier heb je altijd

- ook als je snel door moet

juist als je lang moet wachten

zelfs als de deuren sluiten -

wat te doen

lees Almelo van de muren

als een open boek

ET ALMELO'S VOLKSLIED

Almelo,
mien mooi Almelo,
bin zo gloepens wies met oe,
veel nogan too,
at ik, woor ik ok bin
i was of ik ok doo,
kerke veul tikke
veur oe Almelo.

In Almelo,
doar hech wiej nie zo
in flantuten en dik-doorn
in an status quo.

Bij professor
of net zo dom as haverstro,
iej veult oe plezierig
in oons Almelo.

De Pius, mien moo,
en minister Boo Boo
dee hebt maakt wel ik wörden bin
en hoo of ik doo.

Nee, der is op de eerde
gen städke wat zo
vol op miej lik as
oons eigen Almelo.

Bin zevn'teen maal scheidn
mer veur oe Almelo,
hoal ik mien 'n lang
'n trouw libido.

Oons Almelo,
pröt Plat sobieso
maar wij kennen ook Hollands
op netjes niveau.
En na maandag komt dinsdag
en woensdag en zo ...
Ja, dat kan allemaal
in Almelo.

Na maandag komt dinsdag
en woensdag en zo ...
Ja, dat kan allemaal in Almelo.

Herman Finkers

14

Almelo's Volkslied

Op de etalageruit van boekwinkel Broekhuis, prijkt sinds 2017 het 'Almelo's Volkslied' van cabaretier Herman Finkers. Het was een verlaat 'welkomstcadeau' aan burgemeester Arjen Gerritsen, die in 2016 is geïnstalleerd. 'We hadden hier een kaal raam en wilden er wat mee', aldus de eigenaar van de boekwinkel. Herman Finkers is in zijn nopjes met de manier waarop zijn volkslied op het raam van de boekhandel staat. 'Het is echt prachtig gedaan', vindt hij. 'Het volkslied is per toeval ontstaan. Ik kwam erachter dat Almelo nog geen volkslied had. En dan geldt, wie het eerst komt die het eerst maalt.'

Routebeschrijving

Loop verder door de Grotestraat richting het centrum. Ga over de Almelse Aa en sla RA naar de Koornmarkt tot aan boekwinkel Broekhuis. Sla LA naar Het Kolkje (op de etalageruit aan je linkerhand: Almelo's Volkslied).

Almelo's Volkslied

O, Almelo,
mien mooi Almelo,
ik bin zo gloepens wies met oe,
keerl-nog-an too,
en wat of ik ok doo,
't hertke veul tikken
veur oe Almelo.

In Almelo,
doar hech wiej nie zo
an flantuten en dik doorn
en an status quo.

Bij professor
of net zo dom as haverstro,
iej veult oe plezierig
in oons Almelo.

De Pius, mien moo,
en minister Boo Boo
dee hebt maakt wel ik wörden bin
en hoo of ik doo.
Nee, der is op de eerde
gen städke wat zo
vol op miej lik as
oons eigen Almelo.

Bin zevn'teen maal scheidn
mer veur oe Almelo,
hoal ik mien leevn lang
'n trouw libido.

Oons Almelo, pröt Plat sobieso
maar wij kennen ook Hollands
op netjes niveau.
En na maandag komt dinsdag
en woensdag en zo ...
Ja, dat kan allemaal
in Almelo.

Na maandag komt dinsdag
en woensdag en zo ...
Ja, dat kan allemaal in Almelo.

schilder

aan seino nijland

*naarmate ik de einder nader
zie ik het stille
twinkelen van water
en bladeren in najaarslicht*

*inzicht in lichtval
verleent de diepte hoogte
en eindigheid
een vergezicht*

willem m. visser

schilder

'Schilder' is de titel van het muurgedicht dat sinds 27 januari 2023 op een pand in het Kolkje is aangebracht. Het gedicht is van Willem M. Visser. Hij heeft het gedicht opgedragen aan de Almelose kunstschilder Seino Nijland, die op deze plek 48 schilderijen maakte. Iedere zaterdag stond Seino hier te schilderen tussen het winkelend publiek.

Routebeschrijving

Loop verder door in Het Kolkje (doorlopen voorbij de Molenstreng links: Schilder). Sla LA de Molenstreng in, steek de Koornmarkt over en ga RA de Galerij in.

schilder

naarmate ik de einder nader
zie ik het stille
twinkelen van water
en bladeren in najaarslicht

inzicht in lichtval
verleent de diepte hoogte
en eindigheid
een vergezicht

Drijvende letters van vermicelli
 daar fietst trager dan zijn medeweggebruikers
 de dichter
 slechts het vallen van het blad lijkt zwevend
 zonder wind in de buurt van zijn
 voortbewegen te geraken
 buiten ruikt het naar de soep uit mijn jeugd
 waarin letters dreven die ik er met
 mijn vork omzichtig uitviste
 de zachte en weke substantie
 vormde woorden als vuur en rook
 op de rand van mijn bord

Drijvende letters van vermicelli

'Drijvende letters van vermicelli' is van de Udense dichter Maarten van den Elzen. Het is aangebracht op de muur van een appartementencomplex voor ouderen. De herinnering aan lettervermicelli in de soep brengt velen weer terug naar hun jeugd. Maarten van den Elzen is uitgever en dichter. Hij was vijf jaar stadsdichter van Uden en publiceerde tot nog toe elf bundels. Het gedicht 'Drijvende letters van vermicelli' komt uit zijn in 2014 verschenen bundel, getiteld 'Een Wak in de Werkelijkheid'.

Routebeschrijving

Ga aan het eind van de Galerij RD (links van Bakker Bart) naar de Wierdensestraat. Blijft op de Wierdensestraat, voorbij het busstation. Sla RA naar De Werf (op de volgende hoek aan je linkerhand: Drijvende letters van vermicelli). Loop rechtdoor langs het water met de schoorsteenpijp aan je linkerhand.

Drijvende letters van vermicelli

daar fietst trager dan zijn medeweggebruikers
 de dichter

slechts het vallen van het blad lijkt zwevend
 zonder wind in de buurt van zijn
 voortbewegen te geraken

buiten ruikt het naar de soep uit mijn jeugd
 waarin letters dreven die ik er met
 mijn vork omzichtig uitviste
 de zachte en weke substantie
 vormde woorden als vuur en rook
 op de rand van mijn bord

woorden die voor ons reeds in schoonschrift
 op het schoolbord waren voorgegaan

Onvervreemdbaar

Dit wordt ons niet ontnomen: lezen,
en ademloos het blad omslaan,
ver van de dagelijksheid vandaan.
Die lezen mogen eenzaam wezen.

Zij waren het van kind af aan.

Hen wenkt een wereld waar de groten,
de tijdelozen, voortbestaan.
Tot wie wij kleinen mogen gaan;
de enigen die ons nooit verstoten.

 Ida Gerhardt

Onvervreemdbaar

Dit wordt ons niet ontnomen: lezen,
en ademloos het blad omslaan,
ver van de dagelijksheid vandaan.
Die lezen mogen eenzaam wezen.

Zij waren het van kind af aan.

Hen wenkt een wereld waar de groten,
de tijdelozen, voortbestaan.
Tot wie wij kleinen mogen gaan;
De enigen die ons nooit verstoten.

Onvervreemdbaar

Ida Gerhardt staat bekend als een van de belangrijkste dichters van de 20e eeuw, wiens werk rust op ambachtelijk meesterschap, verbondenheid met de natuur en een bijna klassieke soberheid. In dit gedicht onderzoekt Gerhardt de kern van het mens-zijn die onaantastbaar is voor externe invloeden, druk van de buitenwereld of tijdelijke omstandigheden. Het suggereert dat er een diepe laag in onszelf bestaat — een 'onvervreemdbaar' eigendom — die niet kan worden afgepakt. Het is een stoïcijnse houding: hoe de wereld om je heen ook verandert of aan je trekt, er blijft een essentie van je eigen wezen overeind die van jou blijft.

Routebeschrijving

Ga het water over en sla RA naar de Haven Noordzijde. Als je op het bruggetje staat kun je, als je naar links kijkt, het gedicht Onvervreemdbaar zien op het pand van de bibliotheek.

In Almelo

Gerard Haverkort heeft een niet te onderschatten rol gespeeld in het culturele leven in Almelo. Jarenlang was hij spreekstalmeester van het cultureel café van de Weezebeekkring, vanaf 1996 organisator en gedurende 15 jaar juryvoorzitter en dragende kracht van de Willem Wilmink Dichtwedstrijd, alsmede voorman en inspirator van het Almelose dichtgenootschap De Keerkring.

Routebeschrijving

Aan het einde van het bruggetje loop je langs het water over de Rosa Luxemburgstraat richting de IJsvogels. Loop tot de eerste straat aan je linkerhand (op de hoek van de Hagenstraat: In Almelo). Vervolg de Rosa Luxemburgstraat en je komt weer uit op het Marktplein waar de route begon.

In Almelo

Men ziet er hier en daar nog het verleden:
een kerk, een laan, een grafelijk kasteel
maar verder rest voor de passant niet veel
dat wijst op een der oudste Twentse steden.

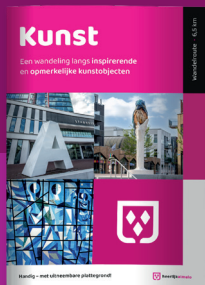
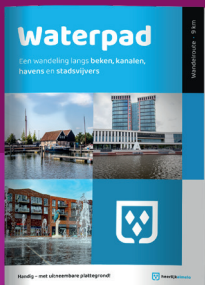
De macht van de textielindustriële
is gaandeweg de tijd voorgoed vergleden.
De haven, plek van noeste nijverheden,
vormt thans vaak een plezierjachttafereel.

De stad soms weinig serieus genomen
om haar vermeende plattelandsniveau.
Biedt eigentijds bedrijf naast rust en bomen.

Moderne stad in groene regio
Wie daar van elders niet naartoe wil komen,
die blijft maar weg, da's lekker rustig zo...
... in Almelo.

GERARD HAVERKORT

In dezelfde serie te verkrijgen...

Deze wandelroute is een uitgave van Stichting Almelo Promotie en is tot stand gekomen in samenwerking met de gemeente Almelo, de Poëzieroute is gemaakt door de Stichting Muurgedichten Almelo.

Fotografie

Rob Nijhuis, Rikkert Harink, Freddy Hoevers,
Archief Almelo Promotie, Stichting Muurgedichten Almelo

Vormgeving

Bureau Peters

heerlijkalmelo